

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้
คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ
Development of Management Model in Short Film Production
to Promote Knowledge and Virtue Leading to Professionals

จำนงค์ เพียกขุนทด¹
Chamnong Peakkhunthod

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารงาน ในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ สร้างรูปแบบและประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดลองใช้คู่มือโดยการสร้างหนังสือจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เด็กชายจอบ ด้วยรัก และถั่วเขียวสืชมพู่ และ 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยใช้การสนทนากลุ่ม และประเมินความพึงพอใจของภาพยนตร์สั้นที่จากรูปแบบจากผู้ชม จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1. การศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ โดยกระบวนการบริหารงาน ต้องมีการวางแผนการจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก การจัดสรรทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมงาน การประเมินผล รวมทั้งการกระตุ้นหรือจูงใจ ถ้าจะพิจารณากระบวนการบริหารดังกล่าวข้างต้นออกเป็น ส่วน ๆ จะเห็นว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การเตรียมการ ได้แก่ การตัดสินใจ การวางแผน และการจัดองค์การ ส่วนที่ 2 การปฏิบัติการ ได้แก่ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก การจัดสรรทรัพยากรการติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การกระตุ้นจูงใจ และส่วนที่ 3 การควบคุมประเมินผล ได้แก่ การควบคุมงาน และการประเมินผลงาน

Received: 2022-12-03 Revised: 2022-12-24 Accepted: 2022-12-28

¹ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านแปรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5
Director of Ban Brush School Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 5.
Corresponding Author e-mail: aphinant.jais@gmail.com

นอกจากนั้น การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ประกอบด้วย ขั้นตอน การเตรียมการ การถ่ายทำ และหลังการถ่ายทำ 2. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ โดยคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังได้ทดลองผลิตภาพยนตร์สั้น จำนวน 3 เรื่องได้แก่ เด็กชายจอบ ด้วยรัก และถั่วเขียวสีชมพู 3. การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ พบว่าคุณภาพของภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ มีคุณภาพสูง และการประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ พบว่า ในภาพรวมให้ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบการบริหารงาน; ส่งเสริมความรู้

Abstract

Development of management model in short film production to promote knowledge and virtue leading to professionals Use research and development processes Research and Development. Objectives: 1) To study the components of management in the production of short films 2) to develop a management model in short film production and 3) to assess the effectiveness of the management model in the production of short films. The quality of the model was assessed by nine experts using a focus group, and the satisfaction of the short film based on the model from 100 audience members was assessed using a questionnaire as a data collection tool. The statistics used in the study were mean and standard deviation. The results found that; 1. A study of administrative components in short film production It can be divided into 3 steps: Step 1: Preparation: Decision Making, Planning, and Organization; Step 2: Operations: Staffing, Administration, Resource Allocation, Communication, Coordination, Motivation. Step 3. The evaluation control is job control and performance evaluation. In addition, the production of short films to leading to professionals consists of preparatory, filming and post-production stages. 2. Development of management style in short film production to promote knowledge and morality leading to professionals The manual for the development of management style in the production of short films to promote knowledge and morality leading to professionals, after all, the appropriateness was at the highest level. In addition, we have also produced 3 short films, namely, The

Boy with a Spade, Ruak Rak, and Pink Mung Bean. 3. The evaluation of the effectiveness of the development of short film production model to promote comprehension with ethic leading to professionalism according to the manual for developing a management model in short film production. A pair of virtues lead to a professional with high quality and the satisfaction assessment of short film audiences produced according to the Handbook of Management Model Development in Short Film Production Leading to Professionals found, overall, that's the ability to see, hear, or become aware of at the highest level of short film.

keywords: Development of Management Model; Promote Knowledge

1. ความนำ

ภาพยนตร์สั้น สื่อเทคโนโลยีอีกหนึ่งประเภทที่กำลังได้รับความนิยมในวงการการศึกษา มีการนำภาพยนตร์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้สถานศึกษาเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านการเปิดฉายให้นักเรียนได้รับชมรวมถึงการผลิตภาพยนตร์สั้นภายในสถานศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ ประจวบกับในปัจจุบันมีการจัดประกวดภาพยนตร์สั้นในหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษาตื่นตัวในการเรียนรู้ การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถนักเรียนทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารสะท้อนความคิดตามหัวข้อการประกวด ดังที่ วาจิวิมล เดชเกตุ (2551) ได้กล่าวว่า การผลิตภาพยนตร์สั้นเป็นหนึ่งในรูปแบบการผลิตภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นพร้อมกำเนิดสื่อภาพยนตร์การผลิตภาพยนตร์สั้นมีให้เลือกทั้งในระบบฟิล์มภาพยนตร์และระบบวีดิทัศน์ซึ่งสะดวกและประหยัดงบประมาณในการผลิต การสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นมีข้อจำกัดที่ทำนายผู้ผลิตทั้งในเรื่องเวลาการนำเสนอและเนื้อหาหรือเหตุการณ์ในภาพยนตร์ที่จำกัดความยาวไม่เกิน 30 นาที การประกวดภาพยนตร์สั้นเป็นเวทีที่ทำนายและเป็นช่องทางสำคัญที่ทำให้ภาพยนตร์สั้นแพร่หลายไปสู่ผู้ชมเสมือนเป็นเวทีให้ผู้ผลิตภาพยนตร์สั้นก้าวสู่หนทางของผู้ผลิตภาพยนตร์มืออาชีพต่อไป สอดคล้องกับเนาวนิตย์สงคราม (2554) ได้กล่าวว่าจากการศึกษาของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ร่วมกับ The British Film Institute ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างชิ้นงานดิจิทัลวิดีโอทัศน์ของผู้เรียน ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนระดับประถมศึกษาที่ได้สร้างชิ้นงานดิจิทัลวิดีโอทัศน์ขึ้นเองจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะได้ดีขึ้น

อาทิ ทักษะการเขียน การอ่าน การรู้สื่อ (Media) ทักษะการพิมพ์และการนำเสนอชิ้นงานที่เกี่ยวกับภาพเคลื่อนไหวการศึกษาดังกล่าวได้ให้มุมมองเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างดิจิทัลวิดีโอทัศน์ของผู้เรียนไว้ดังนี้ 1) การสร้างชิ้นงานของผู้เรียนช่วยเสนอความเป็นตัวตนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี 2) กระบวนการทางสังคมที่จะให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทต่างกันไปเพราะผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันทำงาน การได้รับประสบการณ์ตรงจากบทบาทต่างๆ เช่น การเป็นผู้เขียนบท เป็นผู้กำกับ เป็นต้น กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้ลงมือทำ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนจากปัญหาที่พบจากสภาพแวดล้อมรอบตัวจะถูกบูรณาการเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ 3) การพัฒนา

แนวคิด (Idea) เกี่ยวกับการสร้างดิจิทัลวิทัศน์ทัศน์ของผู้เรียนเป็นการช่วยฝึกผู้เรียนให้สื่อสารด้วยการใช้คำและภาษา (Language) ของภาพเคลื่อนไหว หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาพเคลื่อนไหวสื่อสารแทนภาษาพูดโดยมีองค์ประกอบต่างๆ ของการสร้าง เช่น เพลงประกอบ มุกตลก ภาพประกอบต่างๆ (เนาวนิตยสงคราม, 2554)

ทางด้านสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการได้จัดโครงการพัฒนานักเรียนด้านการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อการเรียนรู้มาอย่างต่อเนื่องโดยเล็งเห็นว่า การพัฒนานักเรียนทางด้านเทคโนโลยีไอทีด้านการผลิตภาพยนตร์สั้นเป็นการเปลี่ยนบทบาทของเด็กและเยาวชนจากผู้บริโภคสื่อมาเป็นผู้ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ จะเป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ไม่เพียงแต่สร้างความตระหนักและรู้ถึงขั้นตอนเบื้องหลังการผลิตสื่อแล้ว ยังเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนด้วย ทั้งยังเป็นการปูพื้นฐานสู่อนาคตการเป็นผู้ผลิตสื่อในยุคที่การผลิตสื่อได้เปิดพื้นที่เสรีสำหรับทุกคน อันจะเป็นประโยชน์กับนักเรียนและเป็นสิ่งที่ตอบสนองตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมสามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ใช้องค์ความรู้ ทักษะและเจตคติ จากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมเพื่อช่วยให้ ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงส่งผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้แก่ รักชาติ ศาสน์กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ เกิดทักษะการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ คือกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ กิจกรรมทั้งสามด้านเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันเอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของผู้เรียนให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผนประเมินและปรับปรุงการทำงานเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาวะของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนนั้นประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลัก คือ 1) กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีผู้บำเพ็ญประโยชน์ และ 2) กิจกรรมชุมนุม ปัจจุบันการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้นอยู่ในส่วนงานของกิจกรรมชุมนุม โดยการรวมกลุ่ม

นักเรียนที่มีความสนใจในกิจกรรมภาพยนตร์สั้นเพื่อมาเรียนรู้ขั้นตอนกระบวนการ การผลิต ภาพยนตร์สั้นมีคุณครูที่สนใจมาเป็นครูที่ปรึกษากิจกรรม (พีชะพะงา นิรัตติมานนท์, 2560)

การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมอย่างได้ผลนั้นควรใช้สื่อในการนำเสนอที่เหมาะสม ซึ่งสื่อมีบทบาทอย่างยิ่งในการถ่ายทอดคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ด้วยการสอดแทรกเนื้อหาจาก การศึกษางานวิจัย พบว่าสื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ จดจำเรื่องราวต่างๆ ได้มากขึ้น เข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมและยังสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในลักษณะ ที่คงทนถาวรมากขึ้นกว่าเดิม ภาพยนตร์สั้นในปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเพราะเป็นสื่อที่ แปลกใหม่ซึ่งจะเห็นได้ว่าภาพยนตร์สั้นในปัจจุบันเริ่มเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมากขึ้น ภาพยนตร์ สั้นเป็นสื่อที่ให้ความบันเทิงใช้ระยะเวลาในการรับชมไม่ยาวจนเกินไป เกิดเป็นแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์สิ่งดี เป็นการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น เป็นสิ่งสะท้อนเรื่องราวทางสังคม การเมือง เหตุการณ์ปัจจุบัน มีข้อคิดสอนใจในการรับชมและยังสามารถนำ มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื้อหาหลักของการสร้างภาพยนตร์จะเน้นให้คุณค่าทางด้านความบันเทิงเป็นหลัก ซึ่งอาจจะมีการนำเสนอเรื่องเชิงข้อเท็จจริงและจินตนาการปะปนกันอยู่บ้าง เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมเกิด ความตื่นตาตื่นใจทั้งดนตรี เสียงเพลง ความสนุกสนาน ความตลกขบขันและเทคนิคการสร้างเพื่อ มุ่งเน้นความน่าสนใจในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชม โดยมีจุดประสงค์ให้เกิดแรงกระตุ้น หรือแรงบันดาลใจเพื่อให้เกิดความสามัคคี สร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้นช่วยให้ผู้ชมเข้าใจสังคมได้ดียิ่งขึ้น สามารถโน้มน้าวผู้ชมให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามกับเนื้อหาของภาพยนตร์สั้นเรื่องนั้นๆ (ณัฐธิดา จันทะระ, 2560)

ดังนั้นผู้ศึกษาในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของภาพยนตร์สั้นโดยมี เป้าหมายสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านเทคโนโลยี ตลอดจนเป็น การสร้างความตระหนักและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดกับผู้เรียน และทำให้ครูได้ปรับแนวทางการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นและปฏิบัติจากประสบการณ์จริง มีส่วนร่วมในการ เรียนการสอนมากขึ้น รวมถึงเป็นการเตรียมผู้เรียนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ดังนั้นเพื่อให้การบริหารงาน เพื่อส่งเสริมการผลิตสื่อภาพยนตร์สั้นให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีการ ยกระดับการเรียนรู้ และลดการเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายกับรัฐบาลที่ให้ความ สำคัญอย่างมากกับการพัฒนา “ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์” ที่จะต้องมุ่งเน้นการสร้าง จินตนาการ การคิดวิเคราะห์ และการคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยนโยบายสำคัญส่วนหนึ่งได้แก่ “การลด เวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งนี้

การจัดการเรียนรู้ต้องมุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีความเข้าใจ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้นั้นไปปรับใช้ได้ สถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้ในการ ทำงาน ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริม ความรู้คุณธรรมนำสู่มีอาชีพโดยการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อหาแนวทางในการออกแบบ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้นสำหรับครูและนักเรียน โดยปรับปรุง กระบวนการออกแบบ กระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นขึ้นใหม่เพื่อนำมาออกแบบกระบวนการผลิต

ภาพยนตร์สั้นให้มีความเป็นรูปธรรมและมีรายละเอียดเพียงพอเหมาะสม เพื่อสร้างคู่มือกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นส่งต่อการพัฒนาครูและนักเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยีสามารถนำเทคโนโลยีมาสร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์สั้นด้วยตัวนักเรียนเอง ซึ่งมีครูเป็นคนคอยชี้แนะ กำกับดูแลอันเป็นการส่งเสริมทักษะของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ
3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพมีขอบเขตการวิจัยแบ่งเป็นระยะ ดังนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การศึกษาเอกสารข้อมูลด้วยการทบทวนวรรณกรรม จากตำรา เอกสาร งานวิจัย เว็บไซต์ และบทความทางวิชาการ เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน และการผลิตภาพยนตร์สั้น และได้สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ จำแนกออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

1. การสร้างคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

2. ประเมินความเหมาะสมคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อประเมินความเหมาะสมของกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ จากผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตภาพยนตร์สั้น จำนวน 9 ท่าน

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้คู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ เป็นการผลิตภาพยนตร์สั้น ตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพที่พัฒนาขึ้น โดยได้มีการเข้าอบรมพัฒนาการจัดนิทรรศการ และการเข้าแข่งขันการผลิตภาพยนตร์สั้น

3.การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ ได้แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพโดยใช้การสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตภาพยนตร์สั้น จำนวน 9 ท่าน ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ 3) ด้านเสียง และ 4) ด้านเทคนิคของการนำเสนอ

2. การประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพโดยใช้แบบสอบถาม ประเมินโดยผู้ชมภาพยนตร์สั้น จำนวน 100 คน ประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ 3) ด้านเสียง 4) ด้านเทคนิคของการนำเสนอ และ 5) ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

4. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างมีศาสตร์และศิลป์ โดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาบริหารการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ ความเป็นคนดี และเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตในสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งทำให้การบริหารการศึกษาประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกัน ดังนี้

ความหมายของการบริหาร

คำว่า การบริหาร (Administration) มีความหมายคล้ายกับคำว่า การจัดการ (Management) ในด้านความนิยมเราใช้คำว่า การบริหารในหน่วยงานของรัฐหรือที่เกี่ยวกับการปกครอง และคำว่าจัดการมักใช้ในองค์กรธุรกิจหรือหน่วยงานเล็กที่มีคนน้อยการกำหนดค่านิยามคำว่า การบริหารให้เข้าใจชัดเจนตรงกันเป็นเรื่องยากเพราะนักวิชาการทางการบริหารให้นิยามแตกต่างกันไปตามทัศนะของแต่ละบุคคลดังนี้

วิโรจน์ สารรัตน์ (2557 : 12) ให้ความหมาย การบริหาร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรโดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ เช่น การ

วางแผน การจัดการ การนำ และการควบคุม ในกรณีหน้าที่ทางการบริหาร นักทฤษฎี อาจจำแนกแตกต่างกัน เช่น Fayol จำแนกเป็น 5 หน้าที่ คือ การวางแผน การจัดการ การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม ส่วน Gulick จำแนกเป็น 7 หน้าที่ คือ การวางแผน การจัดการ การจัดบุคลากร การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ เป็นต้น

ธีระ รุญเจริญ (2557 : 12) ให้ความหมาย การบริหาร หมายถึง กระบวนการของสังคมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาร่วมกันเพื่อกระทำการกิจกรรมอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายตามที่ได้กำหนดไว้

สมศรี เณรจาทิ (2560 : 17) ให้ความหมาย การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง เป็นระบบและกระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลโดยร่วมกันใช้ศาสตร์และศิลป์ มีการร่วมมือร่วมใจปราศจากการบังคับขู่เข็ญการกระทำด้วยใจรักและปรารถนาดีโดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การกระทำภารกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม

ความหมายของการบริหารการศึกษา ความหมายและแนวคิดของการบริหารการศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายและความเห็นไว้ต่างๆ ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2557 : 31) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง การดำเนินงานด้วยกระบวนการที่หลายคน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทุกด้านจนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร และสามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ พัฒนาสังคม ให้ดำรงชีวิตในสังคม

เกียรติสุตา ต้นศิริ (2559 : 294) กล่าวว่าในการบริหารสถานศึกษาผู้บริหารควรมีหลักและกระบวนการบริหาร การบริหารการศึกษา หลักการแนวคิดในการบริหาร ภาพรวมของการบริหาร ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการบริหารสถานศึกษามีความเหมาะสมผู้เขียนจะได้กล่าวถึงประเด็นดังกล่าวเพื่อให้เกิดความเข้าใจและมุมมองในการบริหารสถานศึกษาอย่างขึ้นต่อไป คำว่า “การบริหาร” (Administration) ใช้ในความหมายกว้าง ๆ เช่น การบริหารราชการ อีกคำหนึ่ง คือ “การจัดการ” (Management) ใช้แทนกันได้กับคำว่า การบริหาร

พงษ์พิพัฒน์ จงสมชัย (2560 : 34) ให้ความหมายการบริหารการศึกษา หมายถึง การบริหารการศึกษาตามหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ของผู้บริหารเพื่อให้คนกลุ่มหนึ่ง (นักเรียน) ได้เจริญงอกงามไปสู่จุดประสงค์ที่ต้องการ โดยกำหนดให้คนกลุ่มหนึ่ง (ครู) เป็นตัวแทนในการดำเนินการ

มารุต ลีเมธี (2560 : 4) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาหมายถึงกิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการพัฒนาสมาชิกในสังคมในทุกๆ ด้านนับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและวัฒนธรรม เพื่อให้มีค่านิยมที่ตรงกันกับ ความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสมเพื่อให้พัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

สรุปได้ว่าการบริหารการศึกษาเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่จะต้องร่วมมือกัน โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีระบบระเบียบตามกระบวนการการทำงาน เพื่อนำไปพัฒนาสถานศึกษาทั้งในด้านบุคลากร ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้ทรัพยากรการบริหารอัน ได้แก่คน เงิน วัสดุ และการจัดการมาดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่ดีควรใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการปฏิบัติงาน ร่วมกับเพื่อนร่วมงาน ด้วยความสุจริตและจริงใจโดยปราศจากอคติ สิ่งสำคัญคือคุณภาพของผู้บริหาร ครูอาจารย์ในโรงเรียน ถ้าผู้บริหารครูอาจารย์มีคุณภาพแล้ว ผลผลิตคือนักเรียนย่อมเป็นนักเรียนที่มีคุณภาพด้วย

กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา

กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการบริหารให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพให้บรรลุจุดหมายขององค์กรโดยอาศัย หน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญคือการวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการดำเนินการให้เหมาะสม (Act) เพื่อการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่องทำให้การปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องอาศัยกระบวนการบริหารที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน เกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม วินิจฉัยสั่งการได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการบริหารผู้บริหารสถานศึกษามีทั้งส่วนที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553 : 8) ได้กล่าวว่า การบริหารงานของผู้บริหารย่อมมีฐานของการบริหารคืออำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึงสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้กับตำแหน่งใช้สำหรับตัดสินใจและปฏิบัติหน้าที่การงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้ ส่วนความรับผิดชอบ (Responsibility) เป็นความผูกพันที่ผู้บริหารยึดถือไว้ในการทำงานตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

วิโรจน์ สารรัตน์ (2557 : 27) ได้แสดงทัศนะไว้ว่าการบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือในกรณีที่เป็นศิลป์ (Art) หมายถึงบุคคลที่ใช้ทักษะและความรู้ที่พัฒนาขึ้นของแต่ละบุคคลเพื่อให้บรรลุจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งที่เกิดจากการฝึกฝนหรือการทำงานร่วมกับผู้อื่น กรณีเป็นศาสตร์ (Science) หมายถึงเป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการสืบค้นหาความรู้ใหม่ๆ ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์มีการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลการตั้งสมมุติฐาน และการทดสอบสมมุติฐาน

ทฤษฎีการบริหารคุณภาพทั้งองค์กร (Total Quality Management : TQM) เป็นแนวคิดที่ดำเนินกิจกรรมที่ทำให้เกิดคุณภาพในทุกระดับมีการควบคุมคุณภาพทั้งองค์กร ตลอดจน บริหารให้เกิดคุณภาพ ซึ่งมีหลักการพื้นฐานมาจากการควบคุมคุณภาพโดยรวม (Total Quality Control : TQC) การสร้างความร่วมมือขจัดอุปสรรคของหน่วยงานปรับการบริหารมีความพึงพอใจ แนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารที่กำหนดเป็นความรับผิดชอบต่อการบริหาร (Management commitment) และนโยบายคุณภาพ (Quality policy) 14 ประการ หรือเรียกว่า Deming's 14 point ซึ่ง วิโรจน์ สารรัตน์ (2557: 28) ได้กล่าวถึงดังนี้

- 1.การกำหนดเป้าหมายที่แน่นอนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงผลผลิตและบริการโดยการค้นคว้าและนำนวัตกรรมมาปรับปรุงการออกแบบการผลิตและบริการสม่ำเสมอ
- 2.การยอมรับแนวคิดปรัชญาใหม่ๆ รวมทั้งแนวคิดของทุกคนทุกฝ่ายมาใช้ในการตัดสินใจร่วมกัน
- 3.สร้างการยึดมั่นในหลักการขององค์กรในการดำเนินกิจกรรม
- 4.สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริการในด้านต่าง ๆ
- 5.ปรับปรุงระบบการผลิตและการให้บริการอย่างต่อเนื่อง
- 6.มีการฝึกอบรมบุคลากร
- 7.การสร้างภาวะการณ์เป็นผู้นำ
- 8.จัดความกังวลที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน ทำงานอย่างมีความสุข
- 9.ร่วมกันทำงานเป็นทีม
10. เน้นการกระตุ้นให้ทุกคนมีแรงจูงใจในการทำงานให้มีคุณภาพโดยบอกวิธีการกระทำให้งถึงเป้าหมายว่าควรทำอย่างไร
11. เน้นการทำงานโดยคำนึงถึงคุณภาพมากกว่าปริมาณหรือมุ่งการทำงานให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพ
12. กระตุ้นให้ทุกคนใช้ความสามารถในการทำงานให้เต็มศักยภาพ จัดอุปสรรคที่มีผลต่อความภูมิใจในการทำงานให้ความเป็นธรรมแก่ทุกคน
13. สนับสนุนให้การศึกษาแก่บุคลากรเพื่อพัฒนาตนเอง
14. ปฏิบัติงานให้เกิดความสำเร็จโดยทุกคนร่วมมือกันและฝ่ายบริหารสนับสนุนให้งานบรรลุตามจุดประสงค์

สมศรี เณรจาทิ (2560 : 20) กล่าวถึงกิจกรรมการบริหารที่สำคัญไว้ 5 อย่าง คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizing) 3) การสั่งการ (Directing) และ 4) การควบคุม (Controlling)

วิมล นาวารัตน์ (2561 : 5) กล่าวถึงกระบวนการบริหาร เกิดได้จากหลายแนวคิด เช่น POSDCoRB เกิดจากแนวคิดของ Luther Gulick และ Lyndall Urwick ประกอบด้วยขั้นตอนการบริหาร 7 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารตามแนวคิดของ Henry Fayol ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมงาน (Controlling) หรือรวมเรียกว่า POCCC

American Association of School Administrators : AASA (1955 : 17) หรือสมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Association of School Administrators) ได้เสนอกระบวนการบริหารการศึกษา

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารงาน ต้องมีการวางแผนการจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การจัดสรรทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมงาน การประเมินผล รวมทั้งการกระตุ้นหรือจูงใจ ถ้าจะพิจารณากระบวนการบริหารดังกล่าวข้างต้นออกเป็น ส่วนๆ จะเห็นว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือส่วนที่ 1 การเตรียมการ ได้แก่ การตัดสินใจ การวางแผน และการจัดองค์การ ส่วนที่ 2 การปฏิบัติการ ได้แก่ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การจัดสรรทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การกระตุ้นจูงใจ และส่วนที่ 3 การควบคุมประเมินผล ได้แก่ การควบคุมงานและการประเมินผล

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินโครงการใช้แบบสอบถามแต่ละฉบับที่จัดทำไว้จัดส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างตามลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

- 1) ทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 เพื่อลดการสัมผัส และลดการพบปะกันกับกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบสอบถามผ่านทาง Google Form และส่ง Link ไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในกรณีที่กลุ่มเป้าหมายไม่สะดวกในการตอบแบบสอบถามด้วยการแจกกระดาษเป็นแบบสอบถาม

การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพได้แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพโดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในประเด็นการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้น จำนวน 9 ท่าน ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ 3) ด้านเสียง และ 4) ด้านเทคนิคของการนำเสนอ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

7. สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การศึกษาเอกสารข้อมูลด้วยการทบทวนวรรณกรรม จากตำรา เอกสาร งานวิจัย เว็บไซต์ และบทความทางวิชาการ เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน และการผลิตภาพยนตร์สั้น และได้สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ โดยการดำเนินงานถ่ายทำหนังสือ

การบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

กระบวนการบริหารงาน ต้องมีการวางแผนการจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การจัดสรรทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมงาน การประเมินผล รวมทั้งการกระตุ้นหรือจูงใจ ถ้าจะพิจารณากระบวนการบริหารดังกล่าวข้างต้นออกเป็น ส่วน ๆ จะเห็นว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การเตรียมการ ได้แก่ การตัดสินใจ การวางแผน และการจัดองค์การ

ส่วนที่ 2 การปฏิบัติการ ได้แก่ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การจัดสรรทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การกระตุ้นจูงใจ

ส่วนที่ 3 การควบคุมประเมินผล ได้แก่ การควบคุมงานและการประเมินผลงาน

1.2 การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การศึกษาเอกสารข้อมูลด้วยการทบทวนวรรณกรรม จากตำรา เอกสาร งานวิจัย เว็บไซต์ และบทความทางวิชาการ เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์สั้น และได้สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ โดยการดำเนินงานถ่ายทำหนังสือ

2. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

2.1 การประเมินความเหมาะสมคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

คู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ ในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หลังการถ่ายทำมีความเหมาะสมสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การเตรียมการ และการถ่ายทำ โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับเมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้าน สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

2.1.1 ด้านการเตรียมการในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ตรวจความพร้อมก่อนการถ่ายทำมีความเหมาะสมสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ วางแผนการถ่ายทำ มีการทำ Gant Chart และเขียนชุดตั้งสคริปต์โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

2.1.2 ด้านการถ่ายทำในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกฉากที่ถ่ายทำได้ตามบท มุมกล้อง และขนาดภาพที่เขียนไว้มีความเหมาะสมสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกฉากที่ถ่ายทำได้โดยมีทิศทางของแสงตามที่เขียนไว้ในบท มีการใช้ไม้ค้ำบูมทุกฉากที่ใช้ไม้ค้ำโดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

2.1.3 ด้านหลังการถ่ายทำในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การตัดต่อ ลำดับภาพมีความเหมาะสมสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การผสมเสียง และการฉายตรวจสอบ โดยตรวจสอบการแสดงทั้งเรื่องโดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

2.2 การทดลองใช้คู่มือการพัฒนากระบวนการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ

การทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพ เป็นการผลิตภาพยนตร์สั้น ตามคู่มือการพัฒนากระบวนการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มืออาชีพที่พัฒนาขึ้น จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่

1. เด็กชายจอบ

เรื่องของเด็กชายจอบ เป็นชื่อสัญลักษณ์ของการใช้จอบในการทำความดีในการทำประโยชน์เพื่อสังคมเรื่องของเด็กชายจอบเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียน เนื่องจากถนนฝนตกทำให้ถนนในหมู่บ้านซึ่งเป็นถนนลูกรังเป็นหลุม เป็นบ่อเมื่อเขาเดินทางมาโรงเรียน ทำให้รถจักรยานของเขาตกหลุม โคลนกระเด็นเปื้อนเสื้อ คนในหมู่บ้านได้รับอุบัติเหตุ รถนักเรียนติดหลุมโคลน มาโรงเรียนสาย ครูทำโทษ แต่งกายผิดระเบียบ คนป่วยได้รับการรักษาไม่ทันเวลารถติดหลุมโคลน ขาดงบประมาณในการซ่อมแซม ดังนั้นการทำความดีของเขาจึงเป็นพลังแห่งความสามัคคีของคนในชุมชนในการช่วยกันปรับปรุง ซ่อมแซมถนนในหมู่บ้าน เพื่อให้ทางสัญจรปลอดภัยและมีความสุขตลอดไป

2. ด้วยรัก

เรื่อง “ด้วยรัก” นำทับทิม มีอายุ 43 ปี รูปร่างเล็ก มีลูกสาวชื่อพลอย อายุ 11 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำทับทิมและลูกสาวป่วยเป็นโรคเอดส์ มักจะมีอาการไอ ซึมเศร้าบางครั้งก็ท้องเสียเรื้อรัง บางครั้งก็มีอาการเหนื่อยผิดปกติ เป็นไข้บ่อยๆ แล้วกลับมาเป็นซ้ำๆ อีกพลอยรักแม่มาก เมื่อสองปี ที่ผ่านมา พ่อของพลอยได้เสียชีวิตลงเพราะโรคเอดส์ ทำให้ชาวบ้านรังเกียจ ดูหมิ่น ดูแคลนครอบครัวของเธอมาก เพราะคนในชุมชนไม่มีความรู้ในการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันกับผู้ป่วยโรคเอดส์

3. ถั่วเขียวสัสมพู

เรื่อง “สัสมพู” เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อาศัยอยู่กับยาย สัสมพูตัวเล็กผอมกินอาหารยากเรียนไม่ค่อยเก่ง ขี้แย ทุกคนจึงรักและเอาใจใส่สัสมพู ที่บ้านมีอาชีพเลี้ยงหมูตอนเที่ยงวันหนึ่งที่โรงเรียน พริ้งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ตักอาหารให้น้องและคอยสังเกตน้องๆทุกคน

วันนี้มีเมนูต้มยำไก่ กับต้มถั่วเขียว ชมพุไปรับอาหารก็ทำหน้าอ ไม่อยากกินชมพูนั่งทานอาหาร กลางวันกับเพื่อนจึงบ่นกับเพื่อนถึงเมนูอาหาร “ถั่วเขียวต้มน้ำตาล” ตาล การ์ตูน ชมพู ไม่ชอบกิน ต้มถั่วเขียว

3. การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การประเมินประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพได้แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1 การประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การประเมินคุณภาพของภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพโดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในประเด็นการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้น จำนวน 9 ท่าน ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดองค์ประกอบภาพ 3) ด้านเสียง และ 4) ด้านเทคนิคของการนำเสนอสามารถสรุปผลการศึกษา

3.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ

การประเมินความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์สั้นที่ผลิตตามคู่มือการพัฒนารูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพ โดยใช้แบบสอบถาม ประเมินโดยผู้ชมภาพยนตร์สั้น พบว่า ในภาพรวม ให้ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ มีความพึงพอใจสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาด้านเทคนิคการนำเสนอด้านเสียงและด้านการจัดองค์ประกอบภาพ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับเมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้าน สามารถสรุปผลการศึกษา

8. ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่ออุปสรรคในการผลิตภาพยนตร์สั้น เพื่อนำปัญหาและอุปสรรคนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการผลิตภาพยนตร์สั้น

2. ควรมีการนำรูปแบบการบริหารงานในการผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อส่งเสริมความรู้คู่คุณธรรมนำสู่มีอาชีพไปใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงใหม่ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เกียรติสุตา ตันศิริ. (2559). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่องการบวกและการลบ จำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 20 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กัญญพิชญ์ ปวีดาภา. (2553). *การคัดเลือกและฝึกฝนนักแสดงสำหรับหนังสั้นในมิติเพศวิถีโครงการ Thai Queer Short Film 1*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จกมล ศิริประภา. (2559). *การศึกษาสมรรถภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ช่วงชั้นปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- จิตรภาณุ อังสุกสิกร และคณะ. (2563). *การผลิตภาพยนตร์สั้นเพื่อสร้างความตระหนักถึงการปรับตัวในชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- จิราภรณ์ เกตุแก้ว. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์*. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จूरาร์ตน์ เพ็ชรจันทิก. (2557). *ศึกษาการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับรางวัลดีเด่นระดับจังหวัด เฉพาะกรณีศึกษานอกโรงเรียน ชุมชนหินโงก ตำบลหินโงก อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา*. นครราชสีมา: ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครราชสีมา.
- ณัฐพร พวงเกตุ. (2559). *ผลของการชมภาพยนตร์สั้นไทยที่มีต่อความใส่ใจของวัยรุ่นตอนปลาย : การศึกษาศักยภาพไฟฟ้าสมองสัมพันธ์กับเหตุการณ์*. ปรัชญาดุสิตบัณฑิต การวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณรงค์ อภัยใจ. (2560). *รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ณัฐอรียา สุขสุวรรณพร. (2553). *การสร้างอาชีพเสริมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐธิดา จันเทร์มะ. (2560). *การสร้างอัตลักษณ์อีสานผ่านภาพยนตร์สั้นในเทศกาลภาพยนตร์อีสาน*. *วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรม*, 4(2): 57-64.